

Staldffat m. m., efter at være undergaaet flere Forandringer, i Aaret 1813 gik ind under de gamle Hartkornsskatter, som atter i 1818 gik ind under Landsskatten.

Indførsels-Consumtionen, som den er i Kjøbenhavn og indtil 7de Decbr. d. A. var i de øvrige Kjøbstæder i Kongeriget, fremtræder i sin ydre Form som landværts eller søværts Consumtion, men Afgiftstørrelserne ere de samme, alene med den Forskjel, at der af den søværts Consumtion, der ogsaa i de maanedlige Extracter henføres under Toldafgifterne, ligesom af Tolden beregnes 6 pCt. i Sportler, hvilke, siden 1ste Januar 1841, kom Statskassen tilgode. Den landværts Consumtion i hele Danmark har udgjort i Gjennemsnit omtrent 80 pCt., og den søværts Consumtion 20 pCt. af Indførsels-Consumtionens samlede Brutto-Beløb, uden Fradrag af Godtgjørelserne. I Kjøbenhavn alene udgjør den landværts 71 pCt. og den søværts 29 pCt., i Provindskjøbstæderne udgjorde hiin derimod 88 pCt. og denne ifkun 12 pCt. af den samlede Indførsels-Consumtions Brutto-Beløb. Consumtionen beregnedes forøvrigt ikke blot af Kongerigets egne consumtionspligtige Frembringelser, naar disse indførtes til Kjøbstæderne i Riget, men ogsaa af Hertugdømmernes lignende Frembringelser og de tilsvarende fremmede, forsaavidt de sidstnævnte vare toldfrie (Frdgn. 22de Novbr. 1837 § 3 og 1ste Mai 1838 §§ne 6 og 18). Ved Udførselen af Kjøbstad godtgjordes Consumtionen overeensstemmende med Frdg. 22de Novbr. 1837 § 10, undtagen for Brændeviin, Al og Eddike, af hvilke Artikler Productionsafgifterne alene godtgjordes ved Udførselen til consumtionsfrie Steder, saasom Udlandet, Coloniérerne, Hertugdømmerne, de nordlige Bilande og Bornholm, samt ved Udførsel med Skibe som Skibsproviston og til Fiskeri i aaben Sø. For at kunne fordres, skulde den tariffmæssige Consumtions-Godtgjørelse udgjøre i Kjøbenhavn 2 Rbd. og i Provinds-Kjøbstæderne 48 f eller derover. Dog er ved Pl. 5te April 1841 § 5 provisorisk og ved Pl. 30te Novbr. 1842 endelig bestemt, at Forskjellen mellem Consumtions-Godtgjørelsen i Kjøbenhavn og i de andre consumtionspligtige Steder maa udbetales, naar Brændeviin, Al eller Eddike udføres fra Kjøben-

havn til noget Sted paa Landet i Danmark, forsaavidt som der paa engang udføres af Brændeviin 1 Anker, uden Hensyn til Gradstyrken, og af Al eller Eddike 1 Td. eller 136 Potter. Indførselsconsumtions-Afgifterne hvilte paa circa 60 Artikler, hvoraf dog nogle alene vare consumtionspligtige i Kjøbenhavn, saasom fornemmelig Haugevarter og Frugt, Muursteen, Tagsteen og Kalk.

Ved Frdgn. 22de Novbr. 1837 ophævedes Consumtionen af omtrent 90 forskellige Gjenstande i Kjøbenhavn og 60 i Provinds-Kjøbstæderne. Derhos er Consumtionen af flere Artikler betydelig højere i Kjøbenhavn end i de andre Kjøbstæder, nemlig fra circa 25 pCt. indtil over 100 pCt. højere. — Ulligheden finder, foruden ved Brændeviin og Al, fornemmelig Sted med Hensyn til Brændsel, Hornqvag, Faar, Lam, Kjød, Fjerkræ, Smør, Fisk og Lys.

Indførsels-Consumtionen er saaledes fornemmelig beregnet paa Forbruget af de paa-gjældende Gjenstande i Kjøbstæderne, om end ikke paa Kjøbstad-Indvaanernes eget Forbrug, idet endeel consumtionspligtige Gjenstande altid fortæres af Landboerne ved deres Nærvarelse i Kjøbstæderne. Desforuden rammes Landboen ogsaa paa anden Maade, end netop for hvad han fortærer i Kjøbstæderne, af Indførsels-Consumtionen og de til samme svarende Formalings-Afgifter, deels fordi Consumtions-Godtgjørelsen er bunden til et vist Minimum, som det ikke altid er sagt, in specie ikke i Kjøbenhavn, at de af Landboen i Kjøbstaden hyppigen tilforhandlede consumtionspligtige Gjenstandes tariffmæssige Godtgjørelse beløber; deels kjøber Landboen mange Artikler i Kjøbstæderne, som baade directe og indirecte kunne være fordyrede ved Consumtionen, forsaavidt som denne bidrager til at forhøje Arbejdslønnen og Productionsomkostningerne i Almindelighed i Kjøbstæderne, deels endelig er det, hvad den egentlige Indførsels-Consumtion angaaer, et meget tvivlsomt Spørgsmaal, der neppe aldeles tilfredsstillende lader sig besvare, hvorvidt den ved Indførselen til Kjøbstæderne erlagte Consumtions-Afgift bæres af Importøren, i Reglen — idetmindste for de større Partier — Landboen (Producenten) eller af Kjøbstadindvaaneren (Consumen-